

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
1435-09

meddelad i Stockholm den 18 oktober 2010

SÖKANDE

AA

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Miljödepartementet) beslut den 5 februari 2009, M2007/5401/F/P, avseende överklagande i fråga om detaljplan för Lursjöns camping och badplats, Hästveda, Hässleholms kommun, se bilaga

SAKEN

Rättsprövning

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

Regeringsrätten avvisar yrkandena om skadestånd och införande av frizon.

YRKANDEN M.M.

AA ansöker om rättsprövning och yrkar att regeringens beslut ska upphävas. Om detaljplanen kvarstår yrkar han att det ska utgå skadestånd från fastigheten Tottarp 1:32 med det belopp som bl.a. hans fastighet minskar i värde samt att en frizon från all campingverksamhet om 100 meter ska införas i anslutning till och inom campingplatsen i riktning mot fastigheten Påarp 1:16. Till stöd för sin talan anför

Dok.Id 96132

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

han bl.a. följande. Regeringens beslut strider mot 5 kap. 2 § plan- och bygglagen (1987:10), PBL, då den utbyggda campingplatsen uppenbart kommer att leda till sänkta fastighetsvärden. Det strider också mot 5 kap. 7 § PBL då en utökad campingplats kommer att försämra livsmiljön för boende i intilliggande fastigheter på grund av musik nattetid och sanitära olägenheter. Vidare strider beslutet mot 12 kap. 1 § PBL då den utökade campingplatsen kommer att medföra trafik-säkerhetsproblem. Slutligen ska en miljökonsekvensbeskrivning upprättas eftersom det inte kan uteslutas att campingutbyggnaden kan påverka miljön negativt.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Det ankommer inte på Regeringsrätten att pröva yrkandena om skadestånd och om införande av frizon. Dessa yrkanden ska därför avvisas.

Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Enligt 7 § samma lag ska Regeringsrätten upphäva regeringens beslut om det strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Vid utformningen av en detaljplan ska enligt 5 kap. 2 § första stycket PBL skälig hänsyn tas till befintliga bebyggelse-, äganderätts- och fastighetsförhållanden som kan inverka på planens genomförande. Enligt 5 kap. 7 § 11 PBL får i detaljplanen

Mål nr
1435-09

bestämmas om skyddsanordningar för att motverka störningar från omgivningen och, om det finns särskilda skäl, högsta tillåtna värden för störningar genom luftförorening, buller, skakning, ljus eller annat liknande som omfattas av 9 kap. miljöbalken. I 5 kap. 18 § PBL regleras i vilka fall en miljökonsekvensbeskrivning ska upprättas. Av 12 kap. 1 § PBL framgår att länsstyrelsen ska pröva en kommuns beslut att anta en detaljplan bl.a. om en bebyggelse blir olämplig med hänsyn till de boendes och övrigas hälsa eller säkerhet eller till risken för olyckor.

De i målet tillämpliga bestämmelserna i plan- och bygglagen är allmänt hållna och ger myndigheterna ett förhållandevis stort utrymme för bedömningar. Det har i målet inte kommit fram att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller överskridit gränserna för det handlingsutrymme som föreligger i planärenden eller att det vid handläggningen förekommit något fel som kan ha påverkat utgången i ärendet. Det framgår inte heller klart av omständigheterna i målet att beslutet på annat sätt strider mot någon rättsregel. Regeringens beslut ska därför stå fast.

Susanne Billum

Marianne Eliason

Peter Kindlund

Henrik Jermsten

Olle Stenman

Karl Lundberg

Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. II

Föredraget 2010-09-08